บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหาที่นำไปสู่งานวิจัย

มะเร็งเด้านมเป็นโรคที่พบในผู้หญิงไทยโดยพบมากเป็นอันดับสองรองจากมะเร็งปาก มดถูก ในแต่ละปีจะมีจำนวนผู้ป่วยและมีจำนวนผู้เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งเด้านมเพิ่มมากขึ้น [1] การ ตรวจพบมะเร็งเต้านมได้ตั้งแต่เนิ่นๆ จะช่วยให้มีโอกาสรักษาหายขาดจากโรคมะเร็งได้สูงถึง 90-95% และมีอัตราการตายลดลง 30-70% [2] ปัจจุบันการถ่ายภาพรังสีเต้านมเป็นเครื่องมือที่มี ประสิทธิภาพสูงสุดในการตรวจหามะเร็งเต้านมในระยะเริ่มแรกสำหรับผู้ป่วยที่ยังไม่แสดงอาการ อย่างไรก็ตามการถ่ายภาพรังสีเต้านมยังพบว่ามีความจำเพาะที่ต่ำในการแยกเนื้อเยื่อเต้านมปกติออก จากเนื้อเยื่อที่เป็นมะเร็ง [3] ความผิดปกติของเต้านมที่รังสีแพทย์มักจะตรวจหาจากการถ่ายภาพรังสี เต้านม ได้แก่ ก้อนเนื้อ (Mass) กลุ่มหินปูน (Calcifications) รวมถึงความผิดปกติในลักษณะอื่นๆ เช่น การผิดรูปของเนื้อเยื่อเต้านม (Architectural distortion) การมีความหนาแน่นของเต้านมที่ไม่ เท่ากันทั้งสองข้าง (Asymmetrical density) เป็นต้น

ความผิดปกติที่เกิดจากการผิดรูปของเนื้อเยื่อเด้านมถือเป็นสัญญาณเริ่มด้นที่บ่งบอกถึง มะเร็งเด้านม ซึ่งการผิดรูปของเนื้อเยื่อเด้านมมักจะปรากฏให้เห็นในการตรวจกัดกรองด้วยการ ถ่ายภาพรังสีเด้านมมาก่อนที่จะถูกวินิจฉัยว่าเป็นมะเร็งเด้านม [4] สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sickle [5] ที่พบว่าผู้ป่วยมะเร็งเด้านมจำนวน 100 ราย จะมีผู้ป่วยอยู่ 20 รายที่มีสัญญาณเริ่มต้นที่บ่งบอกถึง มะเร็งเด้านมแอบแฝงอยู่ภายในเนื้อเยื่อเด้านม นอกจากนี้การผิดรูปของเนื้อเยื่อเด้านมยังพบอีกว่า เป็นความผิดปกติที่มักจะซ่อนเร้นหรือแอบแฝงอยู่ภายในเนื้อเยื่อเด้านมปกติทำให้ตรวจ ไม่พบจาก การถ่ายภาพรังสีเด้านม Bird และคณะ [6] ได้ศึกษาถึงความไวในการตรวจคัดกรองผู้ป่วยจากการ ถ่ายภาพรังสีเด้านม พบว่าการถ่ายภาพรังสีเด้านมมีความไวในการตรวจคัดกรองผู้ป่วยจากการ ถ่ายภาพรังสีเด้านม พบว่าการถ่ายภาพรังสีเด้านมมีความไวในการตรวจหามะเร็งเด้านม 85-90% ส่วนที่ตรวจไม่พบ 10-15% เกิดจากการอ่านแปลผลผิดพลาด 52% และการตรวจไม่พบ 43% ใน ส่วนที่ตรวจไม่พบประมาณ 12-45% เป็นการผิดรูปของเนื้อเยื่อเด้านมก็เป็นความผิดปกติที่เกี่ยวข้องกับการ เกิดมะเร็งเด้านมอย่างมาก ดังเช่นงานวิจัยของ Orel และคณะ [7] ที่ทดลองตัดชิ้นเนื้อ (Biopsy) บริเวณที่มีการผิดรูปของเนื้อเยื่อเด้านมไปส่งตรวจ พบว่าเนื้อเยื่อเด้านมบริเวณดังกล่าวเกิดเป็น มะเร็ง 48-60% และยังมีงานวิจัยของ Burrell และคณะ [8] ที่ศึกษาถึงการเว้นระยะห่างของการตรวจ กัดกรองหามะเร็งเด้านมก็พบว่า การผิดรูปของเนื้อเยื่อเด้านมมักจะตรวจไม่พบและพลาดบ่อยที่สุด

จนทำให้เกิดผลลบปลอม (False negative) เห็นได้ว่าการศึกษาเกี่ยวกับการตรวจหาการผิดรูปของ เนื้อเยื่อเต้านมมีความสำคัญ หากเราสามารถตรวจหาการผิดรูปของเนื้อเยื่อเต้านมได้ย่อมส่งผลให้ การพยากรณ์โรคมะเร็งเต้านมในระยะเริ่มแรกมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น [9]

ปัจจุบันการตรวจวินิจฉัยมะเร็งเค้านมค้วยการถ่ายภาพรังสีเค้านมมีการใช้คอมพิวเตอร์เข้า มาช่วยในการปฏิบัติงาน โดยมีการติดตั้ง Computer Aided Detection หรือ CAD โปรแกรม คอมพิวเตอร์ที่ใช้อัลกอริทึมทางคณิตศาสตร์และสถิติมาช่วยในการตรวจหามะเร็งเต้านม การ ทำงานของ CAD เป็นเหมือนกับ Secondary reading ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของรังสี แพทย์และช่วยลดความผิดพลาดในการอ่านแปลผลภาพรังสีเต้านม มีการศึกษาเกี่ยวกับการอ่าน แปลผลด้วยตนแองของรังสีแพทย์กับการนำเอา CAD มาช่วยอ่านแปลผล พบว่า ผลที่ได้จากการใช้ CAD คล้ายกับผลที่ได้จากการอ่านแปลผลด้วยรังสีแพทย์สองครั้ง [10] เห็นได้ว่าการถ่ายภาพรังสี เต้านมโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการปฏิบัติงานสามารถตรวจหามะเร็งเต้านมได้ เพิ่มขึ้น 19.5% และสามารถค้นหามะเร็งเต้านมที่อยู่ในระยะเริ่มต้นได้เพิ่มขึ้น 5% [11] ถึงแม้ว่า CAD สามารถเพิ่มการตรวจหาก้อนเนื้อและกลุ่มของหินปูนที่เกิดขึ้นภายในเต้านมได้ แต่สำหรับ การตรวจหาเนื้อเชื่อที่มีการผิดรูปขังพบว่ามีประสิทธิภาพที่ค่อนข้างค่ำ [12] ส่งผลให้งานวิจัยก่อน หน้านี้พยายามที่จะพัฒนาออกแบบและปรับปรุงวิธีการตรวจหาการผิดรูปของเนื้อเยื่อเด้านมให้มี ประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

Breast Imaging Reporting And Database System หรือ BIRADS [13] ได้ให้คำจำกัดความ ของการผิดรูปของเนื้อเยื่อเด้านมไว้ว่า เป็นความผิดปกติที่เกิดจากการผิดรูปของเนื้อเยื่อเด้านมโดยที่ ยังไม่ปรากฏให้เห็นเป็นก้อนเนื้อ อาจพบเส้นที่มีการกระจายออกมาเป็นแฉกจากจุดที่ถูกดึงรั้งหรือมี การหดตัวของเนื้อเยื่อเด้านม ซึ่งลักษณะเช่นนี้มีความสัมพันธ์กับโครงสร้างเชิงเส้น (Linear structure) ของอวัยวะที่อยู่ภายในเด้านม เช่น หลอดเลือด (Blood vessel) ท่อน้ำนม (Milk duct) เนื้อ แท้อวัยวะ (Parenchymal tissue) เอ็นชืดพยุงต่อมน้ำนม (Cooper's ligament) และขอบของกล้ามเนื้อ ทรวงอก (Edge of pectoral muscle) เมื่อมีความผิดปกติในลักษณะที่ตรวจพบก้อนเนื้อที่สงสัยว่า น่าจะเป็นมะเร็ง จะส่งผลต่อโครงสร้างเชิงเส้นให้มีการแสดงออกในลักษณะที่แตกต่างออกไปโดยทั่วไปแล้วภาพถ่ายรังสีเด้านมที่ถูกวินิจฉัยว่าเป็นปกติจะมีลักษณะการกระจายตัวของโครงสร้างเชิงเส้นบริเวณต่อมน้ำนมอยู่ในทิศทางเดียวกันคือ จะมุ่งตรงไปยังหัวนม (Nipple) แต่ ภาพถ่ายรังสีเด้านมที่ถูกวินิจฉัยว่าผิดปกติจะมีลักษณะการกระจายตัวของโครงสร้างเชิงเส้นบริเวณต่อมน้ำนมอยู่ในทิศทางอื่นๆ โดยจะมุ่งเข้าหาเนื้อเยื่อที่ผิดปกติ เช่น เนื้อเยื่อที่ถูกดึงรั้งเนื้อเยื่อที่มีการหดตัวหรือเนื้อเยื่อที่มีการผิดรูป [14]

การตรวจหาโครงสร้างเชิงเส้นที่ใช้การวิเคราะห์ภาพถ่ายรังสีเต้านมด้วยคอมพิวเตอร์ พบว่า วิธี Linear Structure Identification หรือ LSI [15,16] เป็นวิธีที่ประสบความสำเร็จในการตรวจหาโครงสร้างเชิงเส้นบนภาพถ่ายรังสีเต้านม เนื่องจากสามารถเน้นตำแหน่งรอยโรคหรือบริเวณที่มีความผิดปกติบนภาพถ่ายรังสีเต้านมให้มองเห็นชัดเจนยิ่งขึ้นจากการตรวจหาและดึงเอาโครงสร้างเชิงเส้นของเนื้อเยื่อปกติออกจากภาพ และยังพบอีกว่าเคยนำไปใช้ตรวจหากลุ่มของหินปูนที่ปรากฏอยู่บนภาพถ่ายรังสีเต้านม [17] ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำวิธีนี้มาใช้ศึกษาถึงการแสดงออกของโครงสร้างเชิงเส้นตรงที่ปรากฏบนภาพถ่ายรังสีเต้านมบริเวณเนื้อเยื่อปกติกับบริเวณที่มีการผิดรูป เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของคุณลักษณะเชิงเส้นและอาจนำคุณลักษณะ เหล่านี้ไปใช้ในการคัดแยกประเภทความผิดปกติของเต้านม ตลอดจนการพัฒนาวิธีการตรวจหาการ ผิดรูปให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

1.2 สรุปสาระสำคัญจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

มีกลุ่มนักวิจัยที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับวิธีตรวจหาการผิดรูปของเนื้อเยื่อเด้านมด้วย
กอมพิวเตอร์และนำเสนอผลการศึกษาที่แสดงถึงความไวและความจำเพาะได้แก่ Kegelmeyer และ
กณะ [18] ใช้วิธี Local edge orientation histogram ร่วมกับวิธี Laws texture feature ตรวจหารอย
โรคที่มีโครงสร้างเป็นรูปดาวหรือรูปแฉกบนภาพถ่ายรังสีเด้านม พบว่ามีความไวและความจำเพาะ
เท่ากับ 100% และ 82% ตามลำดับ Karssemeijer และ Brake [19] ใช้วิธี Radial patterns of straight
lines ตรวจหารอยโรคที่เป็นรูปดาวหรือรูปแฉกบนภาพถ่ายรังสีเด้านมเช่นกัน พบว่า มีความไว
90% Sampat และคณะ [20] ใช้วิธี Radon transform และวิธี Radial spiculation filters มาตรวจหา
เนื้อเยื่อที่มีการผิดรูปและตรวจหารอยโรคที่เป็นแบบ Spiculate พบว่าวิธีนี้มีความไวในการตรวจหา
เนื้อเยื่อที่มีการผิดรูป 80% และมีความไวในการตรวจหารอยโรคที่เป็นแบบ Spiculate พบว่าวิธีนี้มีความไวในการตรวจหา
เนื้อเยื่อที่มีการผิดรูป 80% และมีความไวในการตรวจหารอยโรคที่เป็นแบบ Spiculate พบว่าวิธีนี้มีความไวให่กับ 94% และ 84%
ตามลำดับ ต่อมานักวิจัยกลุ่มนี้ใด้ต่อขอดแนวความคิดดังกล่าวโดยพัฒนาวิธีการตรวจหาการผิด
รูปแบบอัตโนมัติขึ้น และพบว่าวิธีการตรวจหาการผิดรูปแบบอัตโนมัตินี้มีความไวในการตรวจถึง
80%

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างเชิงเส้นที่ปรากฏอยู่บนภาพถ่ายรังสีเต้านม เช่น การศึกษาของ Marti และคณะ [22] ได้ติดตามการแสดงออกของโครงสร้างเชิงเส้นที่ปรากฏบน ภาพถ่ายรังสีเต้านม พบว่า สามารถเห็นการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างเชิงเส้นในบริเวณที่มีความ ผิดปกติได้ตั้งแต่เนิ่นๆ Zwiggelaar และคณะ [23] ใช้การแสดงออกของโครงสร้างเชิงเส้นบน ภาพถ่ายรังสีเต้านมมาประเมินความเสี่ยงต่อการเกิดมะเร็งเต้านม และพบว่าลักษณะของการกระจาย ตัวหรือความหนาแน่นของโครงสร้างเชิงเส้นมีความสัมพันธ์กับโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดมะเร็ง Bator และ Chmielewski [24] ได้ดึงเอาโครงสร้างเชิงเส้นออกจากภาพ โดยที่ไม่ได้ทำการจำแนกลักษณะ โครงสร้างเชิงเส้นเหล่านั้น พบว่า สามารถลดจำนวนผลบวกปลอม (False positive) ในการตรวจหา ก้อนเนื้อลงได้ นอกจากนี้ยังพบว่ามีความไวและความจำเพาะเพิ่มขึ้น

วิธีการตรวจหาโครงสร้างเชิงเส้นที่ปรากฏอยู่บนภาพถ่ายรังสีเด้านมด้วยคอมพิวเตอร์มีอยู่ หลายวิธีเช่น Line operator [25], Orientated Bins [26, 27], Gaussian derivatives [28], Ridge detector [29], Steerable filters [30] และ Gabor filter [31] ซึ่ง Zwiggelaar และคณะ [27] ได้ศึกษา ถึงความแตกต่างของวิธีการตรวจหาโครงสร้างเชิงเส้น ได้แก่ Line operator, Orientated Bins, Gaussian derivatives และ Ridge detector เพื่อหาวิธีที่เหมาะสมที่สุดในการนำไปใช้ตรวจหาโครงสร้างเชิงเส้นกับภาพถ่ายรังสีเต้านม ผลที่ได้พบว่า วิธีการตรวจหาโครงสร้างเชิงเส้นเหล่านั้น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (p<0.001)

จากการศึกษางานวิจัยของ Matsubara และคณะ [14] เกี่ยวกับลักษณะการกระจายตัวของ โครงสร้างเชิงเส้นที่อยู่ภายในเต้านม พบว่า ภาพถ่ายรังสีเต้านมที่ถูกวินิจฉัยว่าเป็นปกติจะมีลักษณะ การกระจายตัวของ โครงสร้างเชิงเส้นบริเวณต่อมน้ำนมอยู่ในทิศทางเคียวกัน คือ จะมุ่งตรงไปยัง หัวนมแตกต่างกับภาพถ่ายรังสีเต้านมที่ถูกวินิจฉัยว่าผิดปกติ จะมีลักษณะการกระจายตัวของ โครงสร้างเชิงเส้นอยู่ในทิศทางอื่น เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Ichikawa และคณะ [32] ที่พบว่าบริเวณ ที่สงสัยว่ามีการผิดรูปของเนื้อเยื่อเต้านมเกิดขึ้น จะมีค่าดัชนีความเข้มข้นของโครงสร้างเชิงเส้น (Concentration indexes) ที่มีค่าสูงทุกทิศทาง และในทางตรงกันข้ามบริเวณที่เป็นโครงสร้างเชิงเส้น ทั่วไป เช่น บริเวณที่เป็นหลอดเลือดจะมีค่าดัชนีความเข้มข้นของโครงสร้างเชิงเส้น ทั่วไป เช่น บริเวณที่เป็นหลอดเลือดจะมีค่าดัชนีความเข้มข้นของโครงสร้างเชิงเส้นที่มีค่าต่ำ

นอกจากวิธีการตรวจหาโครงสร้างเชิงเส้นที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว วิธี Linear Structure Identification หรือ LSI เสนอโดย Liu และคณะ [15,16] ซึ่งเป็นวิธีที่เน้นตำแหน่งรอยโรคหรือ บริเวณที่มีความผิดปกติบนภาพถ่ายรังสีเค้านมให้มองเห็นชัดเจนยิ่งขึ้น จากการตรวจหาและดึงเอา โครงสร้างเชิงเส้นของเนื้อเยื่อปกติออกจากภาพ ซึ่งบริเวณที่มีความผิดปกติภายในเค้านมปรากฏ ออกมาชัดเจนยิ่งขึ้น ต่อมา Wu และคณะ [17] หาประสิทธิภาพของคุณลักษณะเชิงเส้น (Linear structure feature) โดยใช้วิธี LSI ตรวจหากลุ่มของหินปูนที่ปรากฏอยู่บนภาพถ่ายรังสีเค้านม พบว่า คุณลักษณะเชิงเส้น 6 ชนิด ได้มาจากวิธี LSI 4 ชนิดและเป็นคุณลักษณะเชิงเส้นใหม่ 2 ชนิด สามารถจำแนกกลุ่มที่สงสัยว่าเป็นกลุ่มหินปูนได้จำเพาะเจาะจงเพิ่มขึ้น 3% จาก 86% มาเป็น 89% แสดงให้เห็นว่าวิธี LSI มีศักยภาพมากพอที่จะนำมาใช้ตรวจหาโครงสร้างเชิงเส้นที่ปรากฏอยู่บน ภาพถ่ายรังสีเค้านมและมีโอกาสพัฒนาต่อไปเพื่อนำมาใช้ตรวจหาการผิดรูปของเนื้อเยื่อเต้านมได้

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการแสดงออกของคุณลักษณะเชิงเส้นที่ปรากฏบนภาพถ่ายรังสีเต้านมบริเวณ เนื้อเยื่อปกติกับบริเวณเนื้อเยื่อที่มีการผิดรูป

1.4 สมมติฐานของการวิจัย

ลักษณะการแสดงออกของโครงสร้างเชิงเส้นตรงบริเวณเนื้อเยื่อปกติจะแตกต่างจากบริเวณ เนื้อเยื่อที่มีการผิดรูป

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- 1.5.1 มีความเข้าใจเกี่ยวกับคุณลักษณะเชิงเส้นที่ปรากฏบนภาพถ่ายรังสีเต้านมบริเวณเนื้อเยื่อ ปกติกับบริเวณเนื้อเยื่อที่มีการผิดรูป
- 1.5.2 พบคุณลักษณะเชิงเส้นชนิดใหม่เพื่อนำไปใช้ตรวจหาเนื้อเยื่อเต้านมที่มีการผิดรูป
- 1.5.3 สามารถนำเอาคุณลักษณะเชิงเส้นไปใช้คัดแยกประเภทความผิดปกติของเต้านมได้
- 1.5.4 เป็นแนวทางในการพัฒนาวิธีการตรวจหาการผิดรูปให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น
- 1.5.5 เพิ่มพูนทักษะด้านการวิเคราะห์ภาพถ่ายรังสีเต้านม รวมถึงเทคนิคการประมวลผลภาพ

1.6 ขอบแขตของการศึกษาวิจัย

เป็นการนำเอาวิธี Linear Structure Identification หรือ LSI มาใช้ศึกษาการแสดงออกของ คุณลักษณะเชิงเส้นที่ปรากฏบนภาพถ่ายรังสีเต้านมบริเวณเนื้อเยื่อปกติกับบริเวณเนื้อเยื่อที่มีการผิด รูป

1.6.1 ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย

เป็นภาพถ่ายรังสีเต้านมที่มาจากฐานข้อมูลภาพถ่ายรังสีเต้านมแบบคิจิตอล Digital Database for Screening Mammography หรือ DDSM ซึ่งให้รายละเอียดของภาพสูง เป็นไปตาม มาตรฐาน มีผลการวินิจฉัยจากรังสีแพทย์ในแต่ละภาพอย่างละเอียด รวมถึงมีการระบุตำแหน่งและ ขอบเขตของเนื้อเยื่อที่มีความผิดปกติอย่างชัดเจน (Ground truth) และภาพถ่ายรังสีเต้านมที่มาจาก ฐานข้อมูลภาพถ่ายรังสีเต้านมแบบคิจิตอล Mammographic Image Analysis Society Digital Mammogram Database หรือ MIAS ที่มีผลการตรวจว่าปกติ ไม่ได้ใช้ภาพถ่ายรังสีเต้านมที่มาจาก โรงพยาบาล

1.6.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้มีอยู่ 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ภาพถ่ายรังสีเต้านมที่มาจากฐานข้อมูลภาพถ่ายรังสีเต้านมแบบคิจิตอล DDSM และ MIAS 1.6.2.1 ภาพถ่ายรังสีเต้านมที่มาจากฐานข้อมูลภาพถ่ายรังสีเต้านมแบบคิจิตอล DDSM [34] ที่ตรวจพบการผิดรูปของเนื้อเยื่อเต้านมในท่าตรง (Craniocaudal view หรือ CC) และในท่า แนวทแยงจากค้านข้าง (Mediolateral oblique view หรือ MLO) ที่มีค่าความหนาแน่นของเต้านมอยู่ ในกลุ่ม BIRADS 1 ถึง BIRADS 4 จำนวนทั้งสิ้น 120 ภาพ ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่ม BIRADS 1 จำนวน 11 ภาพ กลุ่ม BIRADS 2 จำนวน 38 ภาพ กลุ่ม BIRADS 3 จำนวน 41 ภาพ และกลุ่ม BIRADS 4 จำนวน 30 ภาพ

1.6.2.2 ภาพถ่ายรังสีเต้านมจากฐานข้อมูลภาพถ่ายรังสีเต้านมแบบคิจิตอล MIAS [35] มีผลการตรวจว่าปกติในท่าตรงและในท่าแนวทแยงจากด้านข้างรวมทั้งสิ้น 188 ภาพ ซึ่งแบ่งตาม ประเภทความหนาแน่นของเต้านมที่มีอยู่ด้วยกัน 3 แบบ ได้แก่ Fatty (F) จำนวน 62 ภาพ, Fatty-glandular (G) จำนวน 60 ภาพ และ Dense-glandular (D) จำนวน 66 ภาพ

1.6.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ กลุ่มของจุคภาพที่เป็นส่วนของโครงสร้างเชิงเส้นบนภาพถ่ายรังสีเต้า นม และตัวแปรตาม ได้แก่ คุณลักษณะเชิงเส้นบริเวณเยื่อเยื่อปกติกับเนื้อเยื่อที่มีการผิดรูป ซึ่งได้แก่ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุด ค่าความแปรปรวนของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าการกระจาย ของมุมที่มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved